

Dinsdag 16 juni om 05.00 vertrokken. Om 09.00 voorbij Keulen voor een eerste stop met koffie, geen files gehad alleen maar stau. Om 12.15 Frankfurt gepasseerd en rond 13.30 een "wegtrekker" waardoor we een uurtje op een parkeerplaats even de binnenkant van de oogjes hebben bekeken. Om 17.00 in Mitterrohrenstadt, een mooi pension zeer rustig gelegen. In de loop van de avond bij Gasthaus Kellermann een Schnitzel gegeten die meer het model van een reuze pannenkoek had.

Woensdag 17 juni om 09.30 vertrokken nadat we nog even met de eigenaresse hadden gesproken. We misten haar man en deze was vorig najaar vanwege een infectie overleden in een ziekenhuis. Rond 11.30 aan de Oostenrijkse grens, om 13.45 in Sankt Valentin nog wat Krafstof getankt voor de rest van de reis. Gemiddelde lag op 1 op 23 km., niet slecht. Rond 16.15 aan de Hongaarse grens waar we een overnachting in Hotel Paprika M1 hadden geboekt. Nog ruim 600 km..

Donderdag 18 juni om 07.30 vertrokken, om 12.30 de Roemeense grens en via Arad richting Hateg. Er zou een nieuwe snelweg liggen, die lag er ook maar was gedeeltelijk afgezet. Dus als vanouds een gedeelte oude weg met de nodige gaten en uithollingen waardoor je dacht dat elk moment je carter-pan geraakt zou worden.

Om 16.30 in Hateg, de klok één uur vooruit gezet en we liepen meteen in het Roemeense ritme.

De vrijdag en zaterdag al veel bekenden ontmoet, de zaterdagavond kwam de verloofde van Beni, Simona, en in de loop van de avond hadden we een uitnodiging van voorganger Sergiu.

Het was goed om elkaar weer te zien en bij te praten.

Zondag 21 juni als eerste naar Hatagel, daar ik in Hoorn gesproken had over de Hebreeën brief had ik deze in stukken verdeeld vanwege de Engelse vertaling en dan nog eens naar het Roemeens. Na Hatagel door naar Densus, een hartelijk weerzien met zuster Maritsa, de stuwende kracht in deze gemeente naast broeder Liviu. Daarna door naar Stei, ook hier weer blije gezichten en bine ati venit oftewel hartelijk welkom.

Het is goed om elkaar regelmatig te ontmoeten en elkaar niet te vergeten. Men is elke keer weer zo blij dat we komen. Eind van de middag, rond 17.30 naar Ciurla Mare. Ook hier weer handen schudden en de nodige omhelzingen. Je bent daar echt van harte welkom. Het is goed als je in een gemeente komt dan hoor je direct wat er aan de hand is gelet op ziekte en andere bijzondere omstandigheden. Uiteraard is men altijd blij als we de groeten overbrengen van de broeders en zusters uit Nederland, dat doet hen goed.

De maandag en dinsdag weer bekenden ontmoet, inmiddels ging de temperatuur ook omhoog naar de 30 graden. Het was hier, volgens de Roemenen, te fris voor de tijd van het jaar, slechts 26 graden. Voor ons prima, warm genoeg. Dinsdag was ook Simona jarig. Gelukkig hadden we dit in Nederland al vernomen en waren hierop voorbereid.

Toen ik dinsdagmorgen beneden kwam zat tot mijn verrassing Addy in de keuken te eten. Addy, een doofstomme man, heb ik ruim 24 jaar geleden leren kennen tijdens een evangelisatiedienst in een dorpje. Hij wilde dat we met hem baden en vervolgens is hij tot bekering gekomen. Het is een trouwe man. Krijgt regelmatig werkzaamheden in het onderhoud van tuinen. Zodoende was hij nu hier. Hij stond ineens op, schreef 45 op de tafel en wees naar zichzelf. Toen ik zei "La Multi Ani" gaf hij te kennen dat hij inderdaad jarig was. Het was zijn verjaardag. We hadden wat spulletjes bij ons en daar zaten nagenoeg nieuwe schoenen in met zijn maat. Zo komt alles op zijn plek terecht.

Tussendoor had ik weer het nodige vertaald maar niet meer dan 2 kantjes want anders werd het teveel. Soms vraagt men ons hoe het nu gaat in Roemenië gelet op de eerste jaren. Politiek gezien heeft de huidige president, Claus Johannis, zijn handen vol om de corruptie een halt toe te roepen. Er gaat hier geen dag voorbij of er wordt wel ergens

een burgemeester opgepakt. Daarnaast is zijn grootste probleem de eerste minister Ponta. Als hij het voor elkaar krijgt om die aan te pakken dan denk ik dat er veel koppen zullen vallen in het parlement. Deze Ponta heeft enorm veel volgelingen waardoor niemand hem durft aan te pakken. Economisch gaat het matig, met behulp van de EU worden er in razend tempo veel wegen gereconstrueerd. Hier in Hateg zijn de meeste wegen geasfalteerd en voorzien van stoepen, zelfs voor het huis hier. Als we naar verschillende bergdorpjes gaan dan is het wel uitkijken want zo heb je een mooie weg en zo zit je op een weg van 15 jaar terug met alle kuilen van dien. Vandaag naar Deva geweest en ook daar veel lege winkels “Magazin dechise definitiv” lees je veel. Wel veel kleine shopjes met tweedehands kleding, meestal import uit de westerse landen. Iedereen die daar inkopen doet gaat daar 's morgens heen want dan komt er meestal een nieuwe lading en heb je keus. Wat het weer betreft, grote verschillen per dag, het ene moment is het 14 graden en korte tijd later zit je dik boven de 20. Verraderlijk weer met zo nu en dan een zeer lokale regenbui. Elders in het land viel gigantisch veel hagel waardoor hele gewassen verwoest werden en aardverschuivingen plaatsvonden waardoor huizen verwoest werden. Vandaag, 26 juni, om 16.00 zijn Liviu en ik naar Ciurla Mare gegaan om bij het nieuwe kerkje het puin en de omgeving op te ruimen. Het regende lichtjes en bij aankomst waren we toch met een 12 tal broeders en zusters bij elkaar. Klei afgedekt met kiezel, puin geruimd, steigerhout bij elkaar gebracht enz... Toen het hard begon te regenen zijn we gestopt, iedereen was tot op het bot toe nat en hebben we in het nieuwe kerkje nog een lied gezongen en een bidstond gehouden. Heel apart is dat en het geeft een gevoel van saamhorigheid. Na afloop heb ik ze nog kunnen bemoedigen want het heeft strijd gekost, veel strijd en we zijn er nog niet. Maar er is er Eén die alles in Zijn hand heeft en daar mogen we op vertrouwen. Na afloop nog enkelen naar huis gebracht en toen hebben we samen nog een bezoek gebracht bij een oudste die wat problemen had. Ik zou het onder een “midlifecrisis” willen plaatsen. Een heel goed gesprek gehad samen met zijn vrouw en na afloop gebeden en het over gegeven in Zijn handen. Het is goed om zo om elkaar heen te staan. Zaterdag 27 juni was de verjaardag van Tiny, er waren mooie bloemen, gerbera's en de nodige lekkere luchtjes. Er werd een speciale taart gemaakt a la Ella die heerlijk smaakte. Eind van de middag nogmaals een barbecue met enkele gasten. Een mooie dag om op terug te zien maar ook bij stil te staan dat de Heer Tiny weer een jaar gespaard heeft en dat we samen met de kinderen en kleinkinderen verder mogen een nieuw levensjaar in.

De zondag, na, laten we het op logistieke problemen houden, met een uur vertraging vertrokken naar Mal, ongeveer een uur rijden. Het is de woonplaats van de ouders van Florika en haar moeder werd maandag 72 jaar. Iedereen was in de kerk, er werd gezongen, solo gezongen, gedichten opgezegd en uiteraard de preek die ik mocht houden. Hierna kon broeder Liviu hierop inhaken. Na ruim 2 uur zijn we naar het huis van Florika's ouders gegaan, iets verderop. Daar uitgebreid gegeten en haar alvast gefeliciteerd. Het is onvoorstelbaar hoe blij de mensen zijn als je weer aankomt. Rond 17.00 was ik met Liviu in Ciurla Mare en ging Tiny met Florika naar de grote kerk in Hateg. In Ciurla Mare kon ik verder met de brief aan de Hebreëën, de 7 punten die in de eerste drie verzen van hoofdstuk één staan. De afspiegeling van Jezus Christus van Zijn Vader en Zijn positie. Er blijft nu nog één deel staan dat ik nog vertalen moet maar dat wordt d.v. een volgende keer. Na afloop wilde ik broeder Vasile graag zien, hij was aan de rechterkant geheel verlamt. Hij straalde en was blij dat we samen binnen kwamen. Even met elkaar gepraat, hij zat rechtop en zijn gezicht was nagenoeg helemaal rechtgetrokken. Het ging de goede kant op maar hij had vanwege de slechte bloeddorstoming nog veel pijn. Nadat we met elkaar gebeden hadden zijn we verder

gegaan naar een volgende broeder, Silique. Onderweg kwamen we nog een broeder tegen die 71 jaar was geworden, hem hebben we gefeliciteerd en even bijgepraat en toen verder.

Maandagavond bij Mihail en Sofica. Hier hebben we nog eens de bekende oude koeien uit de sloot gehaald. Van het een kwam het ander, we kregen het over het Sunlight Camp in Donavatu de Jos. Mihail was verbaasd dat we het kenden. Wij waren er vorig jaar geweest, een hele arme hoek van Roemenië tegen de Zwarte Zee aan, een prachtig gebied met een hele grote verscheidenheid aan vogels. We kennen de eigenaar en zijn vrouw, keiharde werkers die er alles aan doen om de mensen in hun omgeving bekend te maken met de Bijbel. Elke zomer zijn er kampen voor de kinderen die bestaan uit sport en spel maar waarbij de Bijbel centraal staat. Door de kinderen worden sommige ouders nieuwsgierig en komen zo tot geloof.

Het zou mooi zijn om hen financieel te steunen, als u dit wilt dan zet ik onderaan de brief het IBAN-nummer van SHAP (Stichting Helphand Anna P), een ANBI stichting waar ik penningmeester van ben en alleen Christelijke doelen steunt. Mihail vertelde dat zijn kinderen dit jaar daar voor een week naartoe gingen en dat een collega van hem de eigenaar, broeder Nicolai, goed kent. Via hem hebben wij hem de groeten laten overbrengen. Het was een mooie avond. De volgende dag zijn we bij zijn moeder, Getta, en haar schoonmoeder langs geweest. Ze hebben het niet breed maar het gaat.

Dinsdagavond bidstond Ciurla Mare en kon ik gelijk het laatste deel van de Hebreeën brief doorgeven. Zo heb ik daar toch nog alles kunnen afronden.

Woensdagmiddag zijn Liviu, Florika, Tiny en ik naar Stei gegaan naar zuster Sofia, haar kleindochter Emanuella was daar ook. We hadden nog foto's voor haar bij ons. Zij woont nu alleen nog in Tustea, haar ene broer is getrouwd en woont in Deva en haar oudere broer werkt in Wenen. Deze "kinderen" ondersteunen we financieel. We hebben hier heerlijk gegeten en na afloop wat geld achtergelaten.

De donderdag zijn we in de middag naar Hunedoara geweest om groenten en fruit te kopen. Daarnaast heb ik een 30 kilo zonnebloempitten gekocht voor de vogels. Ik kon ze voor die prijs niet laten liggen, hier in Nederland betaal ik voor 10 kilo hetzelfde als in Roemenië voor 30 kilo. We zijn met de auto dus moet het lukken.

Daarna de auto ingepakt want morgen, vrijdag, zal de retourreis beginnen.

Vrijdagmorgen, 3 juli om 08.15 gaan rijden, om 11.15 aan de Roemeens-Hongaarse grens, is 10.15 want het klokje kon één uur terug, om 14.15 aan de Hongaars-Oostenrijkse grens en om 18.15 waren we in Sankt Valentin net voor Linz. Nog 1050 km. te gaan maar eerst even rust.

Zaterdagmorgen om 07.45 gaan rijden, het beloofde heet te worden en dat werd het ook. Om 09.15 waren we aan de Duitse grens, onderweg liep de rijtemperatuur op tot 39 graden en in de schaduw was het 42. Je bent dan wel blij dat je airco hebt maar bij het uitstappen krijg je wel eerst een dreun. Om 19.20 waren we thuis in Zwaag, heerlijk om thuis te zijn, in je eigen mandje slapen en je eigen vertrouwde omgeving.

Terugkijkend kunnen we alleen zeggen dat het een gezegende reis was, de Heer was met ons, Hij heeft ons wederom beschermd voor alle gevaar op de weg want we hebben het een en ander beleefd. Hem komt toe alle dank, lof en eer.

Hartelijke groet,

Tiny en Martien Bosch.

IBAN SHAP: NL38RABO0118242504